

[Aksel Larsen.]

sige Synspunkt, kommer Videnskabsmændene og fortæller det. I Tyskland var der under Krigen 1914—18 Videnskabsmænd, der docerede, at det ikke var sundt at spise nogen Mad om Morgen og heller ikke ved Frokosttid, men først hen imod Aften. Jeg ved ikke, om de fik Befolkningen til at gaa paa det, men man forstaar, at det var egentlig ikke af Omsorg for Folkesundheden og Folkeernæringen, men derimod et Forsøg paa at sætte Tyskland i Stand til at holde længere ud under Krigen. Den Slags kommer man ud for, naar Sundhedsautoriteterne og Videnskabsmændene paa en eller anden Maade økonomisk staar i for nær Forbindelse med de Kapitaler og Kapitalistkredse, der har Interesse i, at Befolkningen spiser eller ikke spiser dette eller hint Produkt.

Derfor mener jeg ogsaa, at man bør ikke her fra Folketingets Talerstol diske op med den Slags Ting, som det ærede Medlem Hr. Jens Thomsen diskede op med. Det er meget muligt, at visse Fodringsforsøg med Rotter har givet visse Resultater, men jeg er ikke helt sikker paa, at Menneskets Tarmkanal er indrettet paa samme Maade som Rotternes, og jeg er derfor heller ikke sikker paa, at man kan slutte direkte fra Rotter til Mennesker. Det er meget muligt, at Statistikken over Kræftdødsfald i Hongkong ser saaledes ud, og at Statistikken i Danmark ser anderledes ud. Det er ogsaa muligt, at man heraf kan drage den Slutning, det ærede Medlem Hr. Jens Thomsen drager, men for at vi andre skal tro paa det, skal man først bevise, at hver eneste Kineser i Hongkong ogsaa bliver omhyggeligt lægeundersøgt, saa man kan kontrolere, hvad det er, han er død af. Jeg tillader mig at tvivle om, hvorvidt den Statistik fra Hongkong er fuldt saa holdbar som den danske, selv om jeg ikke er af den Mening, at den danske er fuldkommen ideel.

Man skal lade være med at diske op med dette som Bevis i en alvorlig Forhandling. Netop paa disse Felter staar vi saa uhyggeligt søgende, fordi vi i det Kultursamfund, vi befinder os i, er naaet saa langt — som det ærede Medlem Hr. Jens Thomsen kom for Skade at afsløre —, at vi ganske nøje ved, hvordan vi skal fodre Svinene, saa de faar den bedste og mest passende Føde, men hvordan Menneskene skal fodres — nej; det har Kapitalismen nemlig ikke haft Interesse af at undersøge. (*Oluf Pedersen:* Naa! *Kristen Amby:* Gud ved, hvordan Mennesket fodres andre Steder!). Jeg synes, de ærede Medlemmer Hr.

Kristen Amby og Hr. Oluf Pedersen skulde spare deres private Diskussioner om „Gud ved, hvordan de fodres andre Steder“. Har de ærede Medlemmer Spørgsmaal at stille, saa kom herop og stil dem, men lad være med at føre Diskussionen fra Sekretærpladsen og Ordførerbordet, og lad være med at komme med saadan noget Sludder. (*Kristen Amby:* Det bed altsaa!). Nej, men det generer mig, at Folk, der skulde forudsættes at være tænkende Mennesker, siger noget Vrovl...

Første Næstformand (Vanggaard): Det ærede Medlem maa fortsætte sin Tale.

Aksel Larsen: Jeg tillader mig her at sige min Mening om den foreliggende Forespørgsel, og jeg finder, at Afbrydelser, som ikke har noget som helst at gøre med det, jeg fremsætter, ikke er paa sin Plads.

Om dette med Margarineproduktionen har Venstres ærede Ordfører jo sagt, at den i Virkeligheden er fremstekt og har faaet det Omfang, den har faaet herhjemme, fordi det var i det danske Landbrugs Interesse, at der blev spist Margarine i Danmark, saa der blev mere Smør til Eksport. Det var den simple Aarsag. Nu er Forholdet anderledes, man kan ikke eksportere alt det Smør, man kan frembringe, og saa har man Interesse i at faa Smørret spist herhjemme. I Stedet for saa at sige, som det er: Af rent snusfornuftige, økonomiske Bevæggrunde ønsker vi nu at kvæle Margarinekonsumtionen i Danmark! — siger man: Vor høje Idealisme gør det umuligt for os at se paa, at Folk spiser dette sundhedsfarlige Produkt, og derfor forlanger vi Statens Indskriden! Dengang det danske Landbrug var interesseret i, at der blev spist saa lidt Smør i Danmark som muligt, og at der blev spist saa meget Margarine i Danmark som muligt, hvem var da i Vælten? Hindhede med hans Teorier om, at Margarine var egentlig det eneste hæderlige Næringsmiddel, medens Smør var noget væmmeligt og afskyeligt noget. Nu er Hindhede ikke mere saa aktuel, nu er det Johanne Christiansen. Nu er de Videnskabsmænd aktuelle, som siger: Det er forfærdelig sundt at spise Smør! Lad os dog komme ned paa Jorden og diskutere paa det Grundlag, hvor Sagen hører hjemme.

Jeg finder, at den Dagsorden, der er stillet af det ærede Medlem Hr. Jens Thomsen, ingenting er værd. Den kunde karakteriseres med disse lidt uparlamentariske Udtryk, jeg brugte for lidt siden. Det er nemlig flintrende ligeegyldigt, om der saa